

[Ministeren for skatter og afgifter.]

disse foranstaltninger en videreførelse for 1977 af det særlige investeringsfradrag for anskaffelse af maskiner.

Det er min opfattelse, at de grunde, der i sin tid blev anført for indførelsen af halvårsbegrænsningen, er rimelige og fortsat er til stede, og at det derfor ville være uheldigt, såfremt vi permanent ophævede begrænsningen.

Hertil kommer, at ophævelsen jo ikke vil være gratis: de forhøjede afskrivninger i anskaffelsesåret medfører et provenutab, der for indkomståret 1977 skønsmæssigt kan anslås til 200 mill. kr. for stat og kommune. Jeg ved godt, at dette tab på længere sigt udlignes ved, at afskrivningsgrundlaget i de senere år mindskes tilsvarende, men dette hjælper dog ikke på de aktuelle virkninger.

Til slut skal jeg nævne, at jeg ikke kan følge forslagsstillerne i den betragtning, de anlægger i bemærkningerne om, at forslaget er et modstykke til, at der mangler afskrivningsret i afståelsesåret. Forholdet er jo det, at hvis en skatteyder ved salg af et driftsmiddel har et tab i forhold til den nedskrevne værdi for driftsmidlet ved salgsårets begyndelse, kan han få fuldt fradrag for dette tab. Der er altså ingen urimelighed her; fradraget af tabet sker normalt successivt derved, at tabsbeløbet bliver stående som en del af saldoværdien og derfor omfattes af de fortsatte afskrivninger på saldoen, men skatteyderen kan dog vælge straks at fradrage tabet fuldt ud allerede i salgsåret.

Jeg må altså dels af provenumæssige grunde, dels fordi de grunde, der i sin tid betingede halvårsbegrænsningens indførelse, fortsat eksisterer, sige, at jeg ikke kan anbefale, at forslaget gennemføres.

Camre (S):

Det, der kan siges af saglige ting om dette forslag, er allerede sagt af ministeren for skatter og afgifter, og jeg skal ikke gentage disse betragtninger her, men kun sige, at socialdemokratiet sagtens kunne finde andre og langt bedre måder at lette skatteprovenuet på med et par hundrede millioner kroner om året.

Anders Andersen (V):

Det er rigtigt, som skatte- og afgiftsministeren sagde, at man i sin tid – jeg husker drøftelserne i skatte- og afgiftsudvalget – gennemførte den afskrivningsbegrænsning for at undgå, at der skete misbrug. Jeg ved ikke, om det

er muligt, på baggrund af at den nu har virket det sidste skatteår, at konstatere, om det har medført øget misbrug i den periode, der er forløbet, hvor den nu har været genindført; det må vi prøve at se på i udvalget.

Men det skal også siges i den forbindelse, at der foreligger en række skatteforslag. Ministeren nævnte selv spørgsmålet om den ekstraordinære afskrivning, som regeringen har foreslået, på de 10 pct., og hvor jeg som mit partis ordfører gjorde mig til talsmand for, at den skulle bibeholdes med de nuværende 20 pct. Det hænger sammen med en afvejning af, hvad der skal gennemføres af afskrivninger på forskellige områder, og det kan vel være rigtigt, at man ser på, hvilke muligheder der er, i skatte- og afgiftsudvalget. Vi har den opfattelse, at både de tanker, vi har om de 20 pct., og de forslag, der i øjeblikket drøftes i skatte- og afgiftsudvalget om fremføring og tilbageføring af underskud, samt de ændringer, der er indført i forbindelse med investeringsfondshensættelser, hvor bindingsperioden er blevet kortere, end den har været hidtil, alt sammen må ses i sammenhæng.

Vi kan tilsige forslagsstillerne en saglig udvalgsbehandling, hvor man tager disse momenter med ind i vurderingen.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet synes, det er et godt forslag, det konservative folkeparti her har fremsat, og vi vil helhjertet støtte det. Det beroede nemlig på overdrevne popbladsforestillinger, når man i det røde kabinets ulykkelige dage gennemførte denne grænsedragning omkring den 1. juli, som det vil være i det typiske indkomstår, for der er ikke nogen som helst rimelig grund til, at vi skal spilde den mest værdifulde ressource, vi har her i landet, nemlig vores arbejdskraft, på at lave disse indgående kontroller og undersøgelser af, hvorvidt et givet driftsmiddel skulle være anskaffet den 22. juni eller den 12. juli, eller hvornår man mere eller mindre subtilt kan finde ud af at anskaffelsen er indtruffet. Det volder gevaldige vanskeligheder i praksis med endeløse diskussioner frem og tilbage, som kan vare i årevis, om, hvorvidt man skal have hel eller halv afskrivning for et givet driftsmiddel. Da man ikke har nogen status pr. den dag, der er skæringsdagen, fordi man jo kun laver status ved helårsperiodens afslutning og ikke ved halvårsperiodens, er forholdet det, at alle de mange